

[Niels Højland]

Men efter de givne forhold må vi så også erkende, at der ikke er flertal for vores holdning på det område, og at vi derfor på nuværende tidspunkt vil vurdere fra sag til sag også med hensyn til optagelseskriterierne.

Jette Pors (CD):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at starte med at rose ministeren for den indsats, der allerede er gjort for at løse pladsproblemerne i en tid, hvor der ikke er mange penge at gøre godt med, og de få penge, der er, er stort set blevet hængende i folkeskolen.

Jeg vil godt indledningsvis fastslå, at CD's holdning, når vi taler om de videregående uddannelser, er, at studerende bør optages efter egnethedsprincipper, så gennemførelsesprocenten kan blive højere, end den er for nærværende. Plads til alle betyder for os plads til alle, der har kvalificeret sig.

Ministerens oplæg til inddeling i kvote 1 og 2 har vi ikke noget imod. Kvote 1, der gælder i dag, giver unge med et tilstrækkeligt karaktergennemsnit fortrinsret til en studieplads. Men det er lige så vigtigt og fremsynet at tilgodese de mange, som i årene fremover kan hente relevant viden ad mere utraditionel vej.

Jeg mener, at den tid er forbi, hvor en studentereksamen var den eneste vej frem for stræbsomme unge mennesker. Det kan vi lige så godt se i øjnene. Jeg tør også godt sige det højt, som mange tænker, nemlig at har man ikke kvalifikationer, har man altså heller ingen grund til at være skuffet over et afslag. Der er masser af muligheder for at dygtiggøre sig og prøve igen.

Spørgsmålet om optagelseskriterier hører sammen med debatten om kvalitet i uddannelserne og med, hvad vi egentlig vil med vores uddannelsessystem lige fra børnehaveklassen til professorstadiet.

Når vi taler om folkeskolen og gymnasiet, er vist ingen her i tvivl om, at CD bl.a. er fortalere for de ensartede læseplaner. Det er vi bl.a., fordi det vil sikre et ensartet fagligt niveau, når de unge senere skal vælge mellem de mange videregående uddannelser, der rent faktisk er i dette land.

Der er altså fra vores side en ganske klar linje mellem det at stille relevante faglige krav og spørgsmålet om pladser. Man vil aldrig høre en CD'er love guld og grønne skove, hvis betingelserne for egnethed ikke er opfyldt.

Med hensyn til kvote 2 ønsker vi da også at lytte til institutionernes egne ønsker, men det mener vi altså at gøre bedst ved at åbne mulighed for større kompetence til lederne i samarbejde med faglærerne, når kvote 2-studerende skal udvælges. Det kræver så til gengæld, at lederne selv er gearet til at påtage sig det større ansvar, men det ser vi altså gerne.

Så vil jeg gerne kæde den tanke sammen med CD's ønske om, at man indfører flere eksaminer og stopprøver for de videregående uddannelser. Studieegnethed fremgår ikke altid af eksamenspapirerne fra gymnasiet. Den er de højere uddannelsesinstitutioner selv nærmest til at vurdere efter en i forvejen fastsat periode.

Rent personlig mener jeg, at vi kan være født med intelligens, mens studieegnethed er noget, der kommer med modenheten, og den kommer som bekendt ikke altid på samme tid til os alle sammen.

Det er så meget mere relevant at inddrage den tankegang, fordi man i fremtiden får bedre muligheder for meritoverførsler, hvor uddannelser på andre områder tæller med, også selv om kvalifikationerne er hentet helt uden for uddannelsesverdenen.

Med hensyn til spørgsmålet om fri adgang fra bachelor- til kandidatstudierne hænger det sammen med spørgsmålet om flere pladser. Det er selvmodsigende at tale om flere pladser og samtidig forlange fri adgang efter bachelorgraden.

Vi kan godt lide klippekortsystemet; vi kan godt lide dette med, at man kommer ind på en uddannelse, springer ud for at hente noget erhvervs erfaring og så skal have mulighed for at komme ind igen. Men vi har i øjeblikket alt for få erfaringer med bacheloruddannelsen, og derfor vil vi gerne se et år eller to frem, før vi tager endelig stilling til det problem.

CD er tilfreds med, at det, der hedder almen erhvervs erfaring, hvor f.eks. arbejde i en bagerbutik tidligere gav point til et universitetsstudium, nu ændres og gøres mere præcist og studierelevant.

Vi tillægger også den åbne uddannelse stor betydning i denne sammenhæng. Vi venter os meget af denne mulighed for mennesker, der er i erhvervsarbejde, men som ønsker at bruge fritiden på en videregående uddannelse, uden at det belaster statens budget unødigt hårdt.